

ikke blot mener, at der skal gennemføres en massakre på ulandsbistanden sådan rent størrelsesmæssigt, men at man også har behov for ganske få måneder efter, at der er vedtaget en ny ulandsstrategi, »Partnerskab 2000«, helt at kulegrave den for overhovedet at finde ud af, om dansk bistand nytter, sådan som Venstre gav udtryk for det tidligere i debatten.

Er det også Det Konservative Folkepartis holdning, at der er brug for sådan en kulegravning, på trods af at man selv for et par måneder siden tilsluttede sig den ny strategi?

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Hvis vi tager den rullende 5-års-plan fra Udenrigsministeriet, øverst på side 139, for at få en flerårsoversigt over Danmarks internationale udviklingssamarbejde, så kan vi faktisk se, at FN's landbrugs- og fødevarerprogrammer falder fra 235 mio. kr. i 1999 til 210 mio. kr. Det er da godt, det ikke er Det Konservative Folkeparti, der har bestemt det; så havde vi fået skylden for det også.

Og så kan vi faktisk sige, at da strategien blev lagt, var der faktisk lagt op til fra regeringens side, at Niger skulle tages ud som samarbejdsland. Det er verdens fattigste land. Det fik De Konservative sat ind igen med 30 mio. kr. Men vi har sagt, at vi godt vil være med til at prioritere på det her område.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

Holger K. Nielsen (SF):

Ja, det her er jo den sidste afslutningsdebat, vi har før folketingsvalget, og der er derfor god anledning til, at vi vurderer regeringen i hele valgperioden.

Der må jeg så sige, at vi har set stadige fremskridt i regeringens samarbejdsmonster; det er løbende gået fremad. Det startede meget skidt med et tæt samarbejde om den økonomiske politik, om finanslov med de borgerlige partier.

Det brændte regeringen så fingrene så meget på, at den siden hen har erkendt, at det har været nødvendigt at få et tæt samarbejde med venstrefløjen. Vi har i perioden fået et tættere samarbejde mellem regeringen og venstrefløjen om den økonomiske politik, og jeg håber på, at det kan fortsætte også til efteråret.

Med andre ord, der er ingen grund til, at der skal udskrives et hurtigt valg, som Venstre og

andre har lagt op til igennem længere tid. Der er stadig arbejde at gøre her i Folketinget, der er problemer, der skal løses ude omkring i samfundet. Derfor synes jeg, at vi skal gå i gang med det, og vi ser fra SF's side frem til at også kunne få et samarbejde med regeringen om finansloven her til efteråret.

Det betyder jo, at vi står med et meget klart mønster i dansk politik med et samarbejde mellem regeringen og så venstrefløjspartierne om den økonomiske politik og på den anden side V og K, der har et tæt samarbejde med det yderste højre.

Dansk Folkeparti arbejder tæt sammen med Venstre og De Konservative. Det ligger helt klart i alle udtalelser fra både ledende Venstrefolk og ledende Konservative, at man agter aktivt at bruge Dansk Folkeparti som parlamentarisk grundlag. Det får vælgerne så at forholde sig til: Vil man have en borgerlig regering støttet af det yderste højre, eller vil man fortsætte den udvikling, vi har set i de seneste år, hvor der er skabt et stadig tættere og godt samarbejde mellem venstrefløjen og den nuværende regering.

Jeg tror, at vælgerne i den sidste ende vil kunne se, at det er uholdbart med en VK-regering støttet af den yderste højrefløj på enhver mulig måde.

Men jeg vil også sige her i dag, at det så også er nødvendigt, at den nuværende regering, at det nuværende flertal på velfærdspolitikken specielt gør en forskel, for det er dér, mange mennesker er kommet i tvivl.

Siden 1993 har vi jo på mange måder oplevet en bemærkelsesværdig positiv udvikling i dansk økonomi. Alle de økonomiske nøgletal står fint: den offentlige gæld, betalingsbalancen, arbejdsløshedstallet er faldet betragteligt, og det vil sige, at hvis man ser på den rene økonomiske udvikling, er denne her regering jo ret besat en af de mest succesfulde i efterkrigstiden, når man ser på, hvad der faktisk er opnået.

Men det, som mange mennesker alligevel siger til sig selv, er: Når det går så godt med dansk økonomi, når det går så godt med alle nøgletallene, når det går så godt med produktionen, hvordan kan det så være, at der stadig væk er så mange huller i vores velfærdssamfund?

Mange mennesker føler en utryghed i forhold til fremtiden: Kan jeg få mine børn passet på en ordentlig måde; kan mine børn få en ordentlig folkeskole; kan jeg selv få en ordentlig sygehusbehandling, hvis jeg får behov for det; kan jeg få